

ترنم کبوتری ترین زیارت حضرت رضا
(علیه السلام)

دل سرا

ترنم کبوتری ترین زیارتنامه

....ویا آقا علی ابن موسی رضاع) به زبان دل

بنام کلمه الله

کاریکلماتور ، مخاطب‌های آگاه و اندیشمند دارد ، که آنها را وادار به تفکر می‌کند. کاریکلماتور ، در نگاه اول یک لفاظی ساده به نظر می‌رسد، ولی اثرات واقعی آن پس از کمی تفکر و شاید تعجب برای مخاطب آشکار می‌شود. کاریکلماتور ، زبان گویایی است که به نرمی و با زبان تصویری ذهن، افقی را فراروی فرد قرار می‌دهد، که بیش از آنکه با واقعیت‌های تلخ و شیرین همگام باشد، بر حقایق مسلم انطباق دارد.

ممکن است کمی اغراق‌آمیز و فراذهنی باشد ، ولی دور از موضوع نیست. قابل ذکر آنکه ساده گی و پیچیده گی محتوی کلمات، بستگی مستقیم به عمق موضوع دارد. کاریکلماتور ، یکی از جلوه‌های زیبای ادب و هنر معاصر است .

مجموعه کاریکلماتور زیر به ساحت امام رضا(ع) تقدیم می‌گردد.

- الله اكبر، بسم الله الرحمن الرحيم، به محبت امام رضا(ع)، السلام عليكم و رحمة الله و بركاته.
- الله اكبر، قصد قربت می کنیم به زیارت رضای اکبر.
- برابر امام رضا(ع) که ایستادم، به خودم پشت کردم.
- ناقاره زنها، ندای محبت امام رضا(ع) را به ما می رسانند.
- ضریح امام رضا(ع)، گلی است که هزاران شاخه دارد.
- پارچه های سبزی را که به حرم بسته بودند، غنچه کرده بود.
- پرچم امام رضا(ع)، چراغ سبزه همه خلق خداست.
- کبوترهای حرم، مسیر امام رضا(ع) - دل، را کوتاه کرده اند.
- کبوترهای حرم، زائران سبکبال را به مقصد می رسانند.
- باب الجواد، جوانان را به آغوش می طلبید.

- باب الرضا، آخر رضاست.
- به پایین پا که می رسی، از بالای سر، بوی محبت به مشام می رسد.
- وقتی دست بر سینه گذاشتم، ملائک دست به دست محبتم را رساندند.
- فواره های حرم، اشک زمین را به آسمان می رساندند.
- به حرم که رسیدم ، تازه به خودم رسیدم.
- قلمم تا فهمید از امام رضا(ع) می نویسد، سبز شد.
- سقاخانه امام رضا(ع) ، تشنه ها را آب نمی دهد، آب را به تشنگی می کشاند.
- خودم را در حرم تماشا می کردم، نشناختم.
- خودم را در حرم گم کرده بودم ، دم ضریح پیدا کردم.
- غسل زیارت که می کردم، آب حسودیش شده بود.

- به ضریح امام رضاع) که نگاه می کنی، دلت حرم می شود.
- خدای امام رضاع)... ، دل ما را حرم کن.
- پرچم امام رضاع) ، زمین خشکیده دلم را سرسبز کرد.
- گلدسته های حرم ، همیشه شکرگذار همشینی با امام رضاع) ست.
- کلید ضریح امام رضاع) ، همان کلید دل زائران امام رضاع) ست.
- پرچم سبز رضوی، پرچم همیشه بهاری محمد و آل محمد(صلی الله علیه و اله) است.
- کفشداری در حرم، بوی عشق بازی می دهد.
- آسمان حرم امام رضاع) ، تبرک قدوم زائران است.
- زمین حرم رضوی، بر همه آسمانها مباحات می کند.
- خورشید به حرم امام رضاع) که می رسد، ماه می شود.

- چشمها که به ضریح می افتد، دلها می خندند.
- هرچه از امام رضا(ع) تعریف کردم، نمک گیرتر شدم.
- همه درهای خانه امام رضا(ع) ، در رحمت است.
- مهر امام رضا(ع) ، هم سیراب می کند، هم تشنه.
- ناشکرترین زائر امام رضا(ع) ، ناامیدترین آنان است.
- بخدا امام رضا(ع) ، نزدیکترین راه رضای خداست.
- تازه می خواستم از دلم به امام رضا(ع) پیام بفرستم، ندا آمد بیا...
- سایه لطف امام رضا(ع) ، خورشید را، به سایه نشینی می کشاند.
- غبار حرم امام رضا(ع) ، ذلت را از آدمی دور می زند.
- اینجا در حرم، همه چیز به اسم امام رضا(ع) است و به کام ما.

- آغوش محبت امام رضا(ع) ، سنگ را آب می کند.
- دلم را به پنجره فولاد بستم، تا دیگر باز نشود.
- لطف امام رضا(ع) ، دل سنگی مرا هم، نرم کرد.
- میخواستم امام رضا(ع) را به اسم صدا بزنم، به لطف جوابم داد.
- با زیارت نامه امام رضا(ع) ، استخاره کردم، خوب آمد.
- در دلم را که باز کردم، دیدم امام رضا(ع) منتظر است.
- ضریح امام رضا(ع) را که دیدم، یادم رفت چه می خواستم بگویم.
- هیچ نداشتم، به یک سجده شکر، از آقا تشکر کردم.
- به حرم که رسیدم، از پا افتاده بودم، دست دراز کردم.
- دستم که به ضریح رسید، از چشمم، باران می آمد.

- پرچم سبز امام رضا(ع) را که دیدم، دلم سبز شد.
- از گرمای نَفَسِ امام رضا(ع)، دَمِ ما گرم شد.
- دَمِ امام رضا(ع) گرم، که آتش گناه ما را سرد کرد.
- فکر می کردم زیارت می رویم تا شفاعت کند، فهمیدم شفاعت‌مان کرده است، که زیارت می رویم.
- به شوق امام رضا(ع)، پاهایم می لرزید ولی دلم امیدوار بود.
- به شوق امام رضا(ع)، دلم از پاهایم جلوتر راه می رفت.
- چشمانم قبل از زیارت حرم، روزه خواب گرفت.
- به ستایش امام رضا(ع) که می نشینم، به خودم مغرور می شوم.
- حس ستایشگری در کنار ضریح، هدیه امام رضا(ع) است.
- در برابر حرم به خود گفتم، ای خوشبخت ترین بدروزگار.

- امام رضا(ع) را به مادرش خواندم، شرمنده ام کرد.
- در برابر حرم زبانم بند آمده بود، تا دلم هرچه می خواهد بگوید.
- دل زائر امام رضا(ع) ، یکی از صحن های حرم می شود.
- زمین حرم را بوسیدم، تا لبانم ذکر دل گفته باشند.
- در حرم دیدم نمیتوانم شکر کنم، از چشمم کمک خواستم.
- به گنبد که رسیدم، چشمم را بستم، تا دلم باز شود.
- خواستم با دلم به حرم بیایم، دیدم شکسته نیست راهش نمی دهند.
- آینه کاریهای حرم، عکس مرا ثبت کرد.
- خود را بر آینه ای دیدم، که حرم بر آن افتاده بود.
- آینه های حرم ، تصاویر زائران امام رضا(ع) را در خود نگهداری می کنند.

- در آینه کاری های حرم امام رضا(ع)، تصاویر زائران ، مثل دلشان شکسته است.
- کبوتری که به میان حرم آمده بود، پیام سایر کبوتران را به امام رضا(ع) می داد.
- گنبد فیروزه ای مسجد گوهرشاد، همه شبانه روز زائر امام رضا(ع) است.
- دو روز زائر امام رضا(ع) بودیم، یک عمر نمک گیرم کرد.
- دلم را جا گذاشته بودم حرم، برگشتم ولی پیدایش نکردم.
- به امام رضا(ع) قسم دادم، برای همه عمر شرمنده شدم.
- از بچگی دو چشم داشتم و یک حرم، حالا یک حرم دارم و صد چشم روشنی.
- می خواستم بنویسم امام رضا(ع) ، قلم نگاشت، رفوف آل محمد(ص).
- چلچراغ دل زائران امام رضا(ع) ، از چلچراغ های حرم هم روشن تر است.
- خواستم به امام رضا(ع) راست گفته باشم، دلم را پیشباز فرستادم.

- دلم به امام رضا(ع) که رسید، از من شکایت کرد.
- به حرم امام رضا(ع) قفلی زده بودند، که کلیدش را همه داشتند.
- گفتم یکبار با چشم زیارت نامه بخوانم، ولی تا صبح تمام نشد.
- در حرم، اشک راه دلم را به سوی دلدار هموار می کرد.
- زائران امام رضا(ع) ، امام رضا(ع) را بوسه باران می کنند.
- زمین حرم را می نگریستم، یک عالمه پا بود که به پابوس آمده بودند.
- آنقدر که بال روی زمین حرم بود، پای رو آن نبود.
- بوسیدن، آغاز عشقبازی زوار است، با در و دیوار حرم.
- آنقدر حرم شلوغ بود ، که پایم را روی بال ملائک گذاشتم.
- از روی ارادت، به کفشداری که رسیدم، یک شماره دادم و خودم را گرفتم.

- ضریح را که از نزدیک می بینی، تازه می فهمی که از امام رضاع) چقدر دوری.
- اگر هزار کیلومتر بیایی و یک قدم نیایی، به حرم راهی نداری.
- به عشق امام رضاع) یک قدم بیایی، به لطفش هزار قدم می آید.
- افسوس...، آنچه از امام رضاع) خواستم، در حرم جا گذاشتم.
- هرچه به حرم نگاه کردم، جای خودم را خالی دیدم.
- یکی از خادمان حرم را دیدم که، آسمان را جارو می کرد.
- کبوتران حرم، خادمان آسمانند.
- خادمان حرم و کبوتران، هر دو با پرهایشان به استقبال می آیند.
- کفشداری حرم، آدم را به امام رضاع) پابند می کند.
- افسوس که از امام رضاع) تا دلم، تنها یکقدم بود، اما پا نداشتم برای رسیدن.

- زمین و زمان، به امام رضا(ع) که می رسند، نمک گیر می شوند.
- سال تحویل، امام رضا(ع) خودش را به همه عیدی داد.
- گم شده بودم، خود را به ضریح انداختم تا پیدایم کنند.
- باران که می بارید، احساس کردم ملائک به غبار روبی زائران آمده اند.
- خدام، حرم را غبار روبی می کردند، امام رضا(ع)، زائران را... .
- حرم را با گلاب غبار روبی می کنند، و امام رضا(ع)، زائران را با عفو.
- عفو امام رضا(ع)، از گلاب محمدی خوشوتر است.
- گلاب، گل‌های بالای ضریح را از چشمان زائران می گیرند.
- آستان امام رضا(ع) هزار قفل دارد، اما، یک کلید.
- درون ضریح را که دیدم، یک عالمه گل شفاعت بود.

- عجب خیال باطلی، که به امام رضا(ع) بررسی و به خود نرسی.
- آنها که امام رضا(ع) را در ضریح جستجو می کنند، دل بازی بلد نیستند.
- عکس گنبد طلای امام رضا(ع) را بر دل خود کشیدم، تا همیشه به آن سلام کنم.
- نمیدانم، کفشدارهای حرم بال ملائک را هم میگیرند؟
- خودمانیم، حرم را که غبار رویی می کنند، جای بوسه ها پاک نمی شود.
- خادم ها، دلهای جامانده را، به بخش گمشدگان تحویل می دهند.
- من دوست ندارم، بعد از زیارت امام رضا(ع)، دلم را بشویم.
- در هنگام وداع از امام رضا(ع)، یادت باشد، دلت را به ضریح ببند.
- آنقدر دل به ضریح بسته بودند، جا نداشت دلم را به ضریح انداختم.
- هر چه ما نامهربانیم، امام رضا(ع) مهربان است.

- با سجده بر مهرهای حرم، به مهر امام رضا(ع) می رسیم.
- مهر امام رضا(ع)، مثل مهر امام رضا(ع)، خوشبو است.
- خاک کربلا، عطر محبت دارد و خاک امام رضا(ع)، طعم محبت.
- آسمان به بالای حرم که می رسد، به زمین غبطه می خورد.
- آسمان به بالای حرم که می رسد، ابرمی شود.
- به خدا که زمین حرمش، به همه آسمانها شرف دارد.
- خانه دوست کجاست؟ آنجا که یک گنبد طلاست با یک پرچم سبز.
- هر وقت پرچم امام رضا(ع) را مشکی می کنند، بوی امام حسین(ع) در حرم می پیچد.
- هر وقت به یک گنبد طلا با پرچم سبز رسیدی، سلام کن.
- به خانه امام رضا(ع) که می رسیم، خانه زاد می شویم.

- پرچم سبز امام رضا(ع) را بر سرم کشیدم ، تا دلم طلایی شود.
- زیر سایه امام رضا(ع) که باشی، خورشید می شوی.
- تا پرچم سبز امام رضا(ع) بر سر ماست، سبزیم.
- در حرم امام رضا(ع) ، همه صاحب خانه اند.
- می خواستم، امام رضا(ع) را به قشنگترین کلمه بخوانم، گفتم... فدایت.
- هر وقت امام رضا(ع) را ستایش می کنم، دلم روشن می شود.
- چشمم لبریز شده بود، امام رضا(ع) بدادم رسید.
- آنقدر به امام رضا(ع) امیدوارم، که فقط خودش می داند.
- فکر می کردم دلم در کجاست، دیدم، سرگردان ضریح است.
- دلم را زیر پای مردم گذاشتم، تا بوی زیارت بگیرد.

- به خدای امام رضاع) ، که رضای خداست، رضا.
- نمی دانم، چرا دلِ نارضایم، با امام رضاع) است.
- به خدا می شود، خدا را، از امام رضاع) خواست.
- آنان که رضایِ خدا را، رضایِ رضا می دانند، خدایِ رضا را، خدایِ خدا می دانند.
- اگر رضایِ خدا را می خواهی، رضایِ رضا را بپسند.
- امام رضاع) دریاست، و همه هستی به قطره ای، رضا می شوند.
- خدایا، ما را رضا کن، به رضایِ امام رضاع) .
- از رضای آلِ محمد(ص) می خواهیم، رضایِ محمد و آلِ محمد(ص) را.
- ای خدای امام رضاع) ، ما را ببخش به امام رضاع) .
- اگر امام رضاع) راضی شود، خدا هم رضا می شود.

- خورشید در حرم امام رضا(ع) ، شبها ماه می شود.
- از روزی که امام رضا(ع) رفتیم، اسم کعبه دلم را ضریح گذاشتم.
- کاش دلم را به کفشداری حرم می دادم ، تا تبرک شود.
- یک عالمه دل، در کفشداری مانده بود و نبرده بودند.
- از روزی که کفشهایم را به کفشداری حرم دادم، هر کجا که می روم، حرم است.
- احساس می کردم، در کفشداری حرم، بیشترین ردّ ملانک پیدااست.
- پابوسی امام رضا(ع) ، چشم روشنی خداست به ما.
- آنها که روزه عشق می گیرند، با امام رضا(ع) افطار می کنند.
- از روزی که امام رضا دار شدم، با امام رضا(ع)، ندار شدم.
- در بدو ورود، زوار دست خود را بر سینه می گذاشتند و تسلیم امام رضا(ع) می شدند.

- خودم را گم کرده بودم ، آمدم، امام رضا(ع) ، بیشتر گم شدم.
- اگر هزار بار رضا بنویسم، باز دلم رضا نمی شود.
- در حرم سرگردان بودم، دیدم دلم کنار ضریح افتاده، عشق می کند.
- بر قلبم نوشتم: امام رضا(ع) هر وقت تشریف آوردید، قدمتان روی چشم.
- اصلاً به هیچ کس مربوط نیست، امام رضا(ع) مال من است.
- من امام رضا(ع) را از خدا گرفتم و به هیچ کس نمی دهم.
- دلم می گفت از گلسته ها کمک بگیر، تا زودتر امام رضا(ع) را بیابی.
- گلسته های امام رضا(ع) ، راه را از چاه نشان می دهند.
- اگر هزار سال در حرم امام رضا(ع) بگردی، جوابت نمی کنند.
- این بار که بحرم بیایم، چشمم را می بندم، تا امام رضا(ع) دستم را بگیرد.

- امام رضاع) مال من نیست، من مال امام رضاع) هستم.
- دیگر این اشتباه را نمی‌کنم، دلم را در حرم جا می‌گذارم.
- از خودم می‌ترسیدم، به امام رضاع) پناه آوردم.
- ما هر کاری کنیم، رعیت امام رضاع) هستیم.
- از دوستان امام رضاع)، دوستانه حساب می‌کشند.
- هر وقت محبت امام رضاع) در سینه ات گل کرد، با چشمانت آبیاری کن.
- عشقی ترین زیارت نامه امام رضاع) را کبوتران حرم می‌خوانند.
- پرچم سبز امام رضاع)، از دور به من دست تکان می‌داد.
- وقتی ناقاره می‌زدند، فریاد سکوت همه حرم را در بر گرفته بود.
- من ناقاره های حرم را دوست دارم، چون حرف دلم را می‌زند.

- هر وقت بزبان خودم با امام رضاع) حرف زدم، تازه فهمیدم عشقبازی یعنی چه؟
- کبوتران حرم، نان و عشقشان یکی است.
- کلون درب حرم را که می کوبی، صاحبخانه به استقبال می آید.
- به پاهایم گفتم: میدانی به کجا می روی؟ با خنده گفت: تو نمی دانی به کجا میروی.
- هرچه بیشتر با امام رضاع) حرف می زنم، کمتر به حرفهای خودم گوش می دهم.
- در حرم امام رضاع) می نالیدم، و بر این نالیدن، می بالیدم.
- به چشمانم گفتم خیلی بی چشم و رویی، اگر از این حرم، جایی دیگر بروی.
- به امام رضاع) گفتم، مرا چشم و دل سیر کن، تا با هیچ کس کاری نداشته باشم.
- کتاب دعاهاى حرم، اسرار زائران را فاش نمی کند.
- با قرآن های حرم که استخاره می کنید، به امام رضاع) رجوع می دهند.

- شهد زیارت امام رضاع، شهد شفاعت امام رضاع را مژده می دهد.
- غسل زیارت امام رضاع، غبار رویی زائران امام رضاع است.
- من ضریح را نگرفته بودم، ضریح دستان را گرفته بود.
- بی دل وارد حرم شدم، یک دل نه صد دل جا گذاشتم.
- امام رضاع دل را ربود، هرچند که دلی نبود.
- در حرم دیدم، من را زیاد می خرد، امیدوار شدم.
- در حرم، قیمتی تر شده بودم، مغرور شدم.
- هر چقدر زیاد داشته باشی، باز هم در برابر امام رضاع کم می آوری.
- قدمهایم را در حرم کوتاه برمی داشتم، آرزوهایم را بلند.
- دستانم را به آسمان حرم دوخته بودم و چشمانم را بر زمین.

- چشم و دلم به زیارت امام رضا(ع) روشن شد.
- زیارت نامه امام رضا(ع)، رسم حرف زدن با امام رضا(ع) را به ما یاد می دهد.
- امام رضا(ع)، رسم بنده نوازی را بر همه تمام می کند.
- خادمان حرم، دل‌های شکسته را جمع می کردند، تا زیر پا نماند.
- آخر من از امام رضا(ع) چه بگویم، که سیر نمی شوم.
- باور کنید، دلم به امام رضا(ع) که می رسد، الله اکبر می گوید.
- از خودم پرسیدم: اگر امام رضا(ع) را نداشتی چه می شد؟ دلم گفت: چه داشتی؟
- زیارت نامه امام رضا(ع)، ویزای همسفرگی با امام رضا(ع) است.
- قلب من ضربانش را با ناقاره های حرم امام رضا(ع) تنظیم می کند.
- چشمانم به سحرهای حرم عادت کرده بود، تا صبح چشم انتظار ماند.

- به خودم گفتم، تو میدانی در چه بهشتی هستی؟ گفتم: منظورت حرم امام رضا(ع) است.
- من از امام رضا(ع) فقط یک چیز خواسته ام، امام رضایی شوم.
- گلدان دلم را در حرم آوردم، که یک شاخه گل محبت امام رضا(ع) در آن بکارم.
- تنها گل محبت امام رضا(ع) است، که در هر آب و هوایی تازه می ماند.
- آتش بودم، به امام رضا(ع) که رسیدم، آب شدم.
- آب بودم، به امام رضا(ع) که رسیدم، تشنه شدم.
- محبت امام رضا(ع) را، در یک گوشه دلم گذاشته ام، که دست خودم هم به آن نرسد.
- سینه ام می گفت، امام رضا(ع) اینجاست، دستانم بلند شد و سلام کرد.
- هر کجا باشم، به امام رضا(ع) اقتدا می کنم، دور کعت عشق، قربۀ الی الله، الله اکبر.
- هر وقت نمی توانم، پا به پای دلم بیایم، از امام رضا(ع) استعانت می جویم.

- لبهایم از ذوق دیدار حرم، هم می گفت، هم می بوسید.
- لبانم می بوسید، زبانم بند آمده بود، چشمانم خیس شده بود و امام رضا(ع) با محبت نگاه می کرد.
- چشمانم از شوق دیدار ضریح مطهر هم می دید، هم می گریست.
- کبوتران حرم و دستان من، هر دو به سوی امام رضا(ع) پرکشیدند.
- می ترسیدم پا بر بال ملائک بنهم، از دور به امام رضا(ع) سلام دادم.
- هوای حرم را که تنفس می کردم، قلبم تسبیح می گفت.
- بوی حرم امام رضا(ع)، مادر همه عطرهای دنیاست.
- به ایوان طلای امام رضا(ع) که پا می نهی، به یکباره طلایی می شوی.
- خادمان حرم امام رضا(ع)، خادم زائران امام رضا(ع) هستند.
- مجوز شفاعت امام رضا(ع)، صفحه اول زیارتنامه امام رضا(ع) است.

- هرچه خودم را دیدم، در خور دوستی با امام رضاع) نیافتم، پس دیگر خودم را ندیدم.
- به امام رضاع) گفتم: من سر سفره ات نشسته ام، شما هم بر سفره فقیرانه ما پا بگذار. فکر کنم قبول کرد.
- اگر امام رضاع) نمی خواست بیاید، چرا ما را بُرد؟
- نمی دانم امام رضاع) کجاست؟، ولی خودمانیم ، کجا نیست؟
- چشمم زیارت نامه می خواند، دلم سیاحت نامه ...
- فکر می کردم امام رضاع) می شنود، تازه فهمیدم ایشان، کلمات را هم ، بر دهانم جاری می کند.
- اگر بنا باشد زبان ببیند و چشم بگوید، آیا همه عالم ضریح نیست؟
- از بس که سرگردانی کشیده ام، به امام رضاع) که رسیدم، بیهوش شدم.
- هیچکس از حرم امام رضاع)، ناراضی بیرون نمی رود.
- اگر هزار دل هم داشته باشی، فقط یک رضا داری.

- به امام رضاع) که رسیدم، چشمانم نمی دید، زبانم نمیگفت، ولی دلم هر کاری خواست کرد.
- هروقت برای حرم دلم تنگ می شود، چشمانم را در آینه می بینم.
- آینه کاری های حرم را که تجسم کنی، خودت را شکسته می بینی.
- زمزمه، کار زبان است و اشک، کار چشم، و هر دو اینها، کار حرم امام رضاع).
- من دوست دارم، مریض امام رضاع) باشم.
- از برای درمان، به حرم پناه نیاورده ام، از درماندگی متوسل شدم.
- یک روز که شب بود، در حرم با خورشید حرف می زدم.
- هر شب، خورشیدِ امام رضاع)، مثل روز روشن است.
- زوآر، ستاره های خاموشند، به امام رضاع) که می رسیدند، کهکشان می شوند.
- من گرمی دستان امام رضاع) را، بر سر خود تمنا دارم.

- نشستن در کنار ضریح امام رضا(ع) ، همچون سایه نشینی به زیر آفتاب است.
- امام رضا(ع) وقتی می خواهد، می شود، پس آقا بخواه... .
- به کنار ضریح که رسیدم، آنقدر مغرور شدم، که یادم رفت چه بودم.
- از آن ضریح زیبا ، بوسه ای گرفتم که همهٔ جانم شیرین شد.
- ضریح را آنگونه در آغوش کشیده بودم، که انگار مال من است.
- نوبت زیارت من که شد، امام رضا(ع) همه را در هم خرید.
- بر دیوار خانه امام رضا(ع) نوشته اند،(همه را در هم می خریم، سوا کردنی نیست).
- یک مثقال محبت به امام رضا(ع) دادم، یک خروار لطف گرفتم.
- کعبه امام رضا(ع) ، برای حاجیان فقیر است.
- در حرم امام رضا(ع) ، بی طواف هم حاجی می شوی.

- در حرم امام رضا(ع) ، به هر میزان که خوشبینی، توشه برمی داری.
- چشمانم خسته بود، مابقی زیارت نامه را در خواب دیدم.
- سفره دلم را برابر امام رضا(ع) گشودم، تا به یک لقمه نان و عشق مهمانم کند.
- من میدانم، ردّ پای امام رضا(ع) بر لبان همه زوآر امام رضا(ع) پیداست.
- قلاده ام را به پنجره فولاد بستم، تا رام شوم.
- ضریح امام رضا(ع) آرام می کند و محبت امام رضا(ع) ، رام.
- به امام رضا(ع) گفتم یک چشمه بیا، چشمم گریست و لبم خندید.
- این را واشکی بخوانید و به کسی نگوئید، (امام رضا(ع) آمد).
- قفل دلم را عوض کردم ، و کلید آنرا در ضریح انداختم.
- می خواستم قیمتی باشم، به گنبد امام رضا(ع) نگاه کردم.

- هر وقت گنبد و بارگاه امام رضا(ع) در دلم روشن می شود، چشمم غسل زیارت می کند.
- با دلم قرداد بستم، هرگز بی امام رضا(ع) نه....
- به دلم گفتم تو امام رضا(ع) را دعوت کن، من هم زیارت نامه می خوانم.
- یکبار که جلوی آینه ایستاده بود، چشمانم شکل ضریح شده بود.
- چشم و دلم با هم رفیق شده اند، هر وقت دلشان هوا می کند، مرا به امام رضا(ع) می برند.
- دستم را به دلم دادم، تا همیشه چشم انتظار امام رضا(ع) باشد.
- از روزی که دلم را امام رضا(ع) بردم، دیگر دل ندارم.
- هر وقت مرا به ستایش امام رضا(ع) دعوت می کنند، بوی غذای حضرتی می آید.
- در برابر ضریح، می خواستم با دلم بخندم، چشمم می گریست.
- به چشمانم گفتم راضی نیستم، اگر امام رضا(ع) را دیدی، به من نشان ندهی.

- به شفاعت امام رضاع) بود، که به زیارت امام رضاع) رفتیم.
- زیارت امام رضاع) ، چراغ سبز شفاعت امام رضاع) است.
- دلم را آهسته کنار کشیدم، به او گفتم ، من را هم ببر به زیارت امام رضاع)،قبول کرد .
- در زیارت نامه دلم نوشته بودم، اینجا همه محتاجند نه مستحق.
- آنقدر با امام رضاع) خودمانی شدم ، که در حرم خوابیدم.
- آنهایی که در خانه امام رضاع) می خوابند، خیالشان راحت است.
- لب تشنه حرم امام رضاع) ، دل سیر از همه عالم است.
- در حرم امام رضاع) ، همگان فقیرند و عاشقان اسیر.
- ضریح امام رضاع) جاذبه ای دارد، که گناه هم زورش به آن نمی رسد.
- از بس که امام رضاع) خوب است، یادم رفت که بدم.

- آنقدر روح کوچکی داشتم، که در بزرگی امام رضاع، حل شدم.
- دیدم زائران، همه حرم امام رضاع را ضریح کرده اند.
- تازه، با امام رضاع، سر و سرّی نداشتم... چه کرد.
- برای آنکه صید امام رضاع شوم، دانه کیوتران حرم شدم.
- دیشب، دلم دستم را گرفت و به حرم برد.
- به محبت امام رضاع، محبت امام رضاع در دلم شکوفه زد.
- مهر امام رضاع، به شیر مادران ما، طعم ولایت می دهد.
- به امام رضاع نمی رسیدم با این پا، اگر دست دلم را نمی گرفت.
- به خدا، امام رضاع دست و دل باز است.
- هیچ کس مثل امام رضاع نمی داند، که من چقدر، محتاجم.

- من فقط ، يك آهو را می شناسم، که خود را به دام صیاد زد.
- قبل از آنکه ما به زیارت امام رضا(ع) برویم، امام رضا(ع) به مشایعت ما می آید.
- خانه امام رضا(ع) ، خانه امید ماست.
- از زمانی که قصد زیارت کردم، صدای ناقاره در گوشم پیچشد.
- راستی که شیرینی زیارت امام رضا(ع)، به زیارت امام رضا(ع) است.
- دنیای امام رضا(ع) ، همان آخرت ماست، ان شاءالله.
- امام رضا(ع) ، وقتی دلم از شما تعریف می کند، تعریفی می شوم.
- آنروز به دل امام رضا(ع) رفتم، به چشم امام رضا(ع) آمدم.
- من زیارت نامه می خواندم، امام رضا(ع) ، شفاعت نامه می نوشت.
- چگونه ناامید باشم، و حال آنکه، خانه امیدم، امام رضا(ع) است.

- گِلِ ما، با محبت امام رضا(ع) ، زنده می شود، دل ما، با ارادت امام رضا(ع) .
- من به استحقاق، زیارت نیامده بودم، که به استقبال، دلم روشن شد.
- در حرم، دست بر سینه گذاشتم، تا دستِ بَسْر این دنیا نباشم.
- مشهدالرضا، مکتب القضاست.
- خدای امام رضا(ع) ، به زائران امام رضا(ع) ، رضاست.
- در حرم، آنها را که دل نداشتند، به گِلِ هم می خریدند.
- خام بودم، به دو رکعت زیارت، پخته شدم.
- به ضریح که رسیدم، با دلم آشتی کردم.
- بیاد همه آنهایی که امام رضا(ع) را دوست داشتند، امام رضا(ع) را دوست دارم.
- یادش بخیر ، یک جرعه از شیری که مادرم به من داده بود، در حرم نوشیده بودم.

- سقاخانه امام رضا(ع)، گلدان دلم را آبیاری کرد.
- امام رضا(ع) من را به مادرم داده بود، و مادرم مرا به امام رضا(ع) .
- سفره خانهٔ ما، سفره خانه محبت امام رضا(ع) است.
- آنقدر می دانم، اگر من هم امام رضا(ع) را رها کنم، او رهایم نمی کند.
- قدم هایم را می دیدم که به زیارت می رفت، سجده شکر کردم.
- امام رضا(ع)، آدمهای بد گِل را هم، خوش دل می کند.
- از امروز، دلم مستأجر امام رضا(ع) است.
- من نمی خواهم صاحب خانه شوم، می خواهم مستأجر امام رضا(ع) باشم.
- همه عالم را بگردی، فقط یک مشهد است و یک امام رضا(ع) ، و یک بیچاره خوشبخت.
- از این دفعه هروقت به حرم بروم، چشمم را به کفشداری می دهم ، تا هرز نگردد.

- من آروز می کنم، یک روز، چشمانم، با پاهای امام رضا(ع)، غبار رویی شود.
- دلم را به ضریح بستم، تا هر وقت آنرا غبار رویی می کنند این را هم...
- گلدسته های حرم، دسته گل های حرم را میچید.
- آنروز دیدم، که دم ظهر، در برابر گنبد امام رضا(ع)، خورشید خود را آفتابی نمی کرد.
- آفتاب امام رضا(ع)، مهتاب دل من است.
- مریض بودم، از امام رضا(ع) دوا خواستم، خود را داد.
- مریضم، ناتوانم، امام رضا(ع)، مریض ترم کن.
- عشق نمکین امام رضا(ع)، همه را نمک گیر می کند.
- پیمانه محبت امام رضا(ع)، همیشه لبریز است.
- از چشمه رحمت امام رضا(ع)، چشمانم سرریز کرد.

- گنبد امام رضا(ع)، سایه ایست که خورشید در آن می آرامد.
- در حرم، چشمانم آنچه می دید به دلم می گفت و دستم می نوشت.
- بسم الله الرحمن الرحيم، به امید امام رضا(ع) ، یا علی.